

12 december 2021, Derde zondag van de Advent C

Eerste lezing: Sefanja 3, 14 – 18a

Evangelielezing: Lucas 3, 10 – 18

Homilie

Het evangelie van vandaag gaat over de toehoorders van Johannes de Doper die zich vol ongeduld afvragen wanneer die langverwachte Messias nu eindelijk komt en hoe ze zullen weten wie het is? Of is het misschien Johannes zelf? Is hij 'de' profeet die moet komen? In hem zien ze immers méér dan in al die andere profeten die er ooit zijn geweest want hij voegt de daad bij het woord en bezegelt zijn prediking met een rite: het doopsel. Dat lange wachten begint aan de mensen te knagen en om dit enigszins te verzachten, willen ze al iets doen, iets dat de spanning wat lichter maakt.... ze vragen Johannes de Doper om raad.

'Wat moeten wij doen?': vragen ze. Johannes z'n antwoord is heel eenvoudig en concreet. Jullie hoeven geen ongewone dingen te doen maar doe de gewone dingen op een eerlijke en rechtvaardige manier, draag zorg voor de mensen om je heen en heb oog voor de concrete noden van hulpbehoevende mensen. 'Daarom vraag ik jullie: wie dubbele kleding heeft, laat hij delen met wie niets heeft, en wie voedsel heeft, laat hij hetzelfde doen. Ook aan de tollenaars vraag ik niets bijzonders, enkel dat zij stoppen met méér geld te eisen van de mensen dan door de Romeinen is opgedragen. En van de soldaten verlang ik dat zij hun macht niet misbruiken en ophouden te plunderen en af te persen en dat zij tevreden zijn met hun soldij.'

Aandacht hebben voor de noden van zwakke en hulpbehoevende mensen, rechtvaardig en liefdevol leven: dit is hetzelfde dan wat de vroegere profeten predikten en wat ook Jezus later zal prediken. Vandaar dat Johannes de Doper, de laatste profeet, ook wel dé centrale figuur van de advent wordt genoemd. Hij vormt immers 'de scharnier' tussen het verleden: de prediking van de profeten, en de toekomst: het optreden van Jezus.

Johannes de Doper maakt ons duidelijk dat de weg waarlangs de Heer naar mensen toekomt, door ons alledaagse leven loopt, ook op momenten dat we ons zwak voelen of dat we er slecht aan toe zijn.

Daarnaast wil hij ook duidelijk maken wie hijzelf is: Hij is niet de Messias, zoals het volk misschien wel zou willen, maar hij is diegene die de komst van de Heiland aankondigt en voorbereidt: "Ik doop u met water", zegt hij, "maar er komt iemand die sterker is dan ik; ik ben niet waardig de riem van zijn sandalen los te maken. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur."

Het doopsel van Johannes bestond erin de dopeling onder te dompelen in het water van de Jordaan als teken van bekering. Het ging om een uiterlijke ritus maar wat veel belangrijker is, is de innerlijke bekering van het hart. Johannes weet dit en beseft dat zijn doopsel maar een tussenschakel is en dat er een ander doopsel komt: 'de doop met de Heilige Geest en met vuur'. Dit is helemaal nieuw.

Het gaat niet meer alleen over water dat enkel de oppervlakte zuivert, maar ook over vuur dat heel het wezen van de mens tot nieuw leven hersmelt. Eens gedoopt met de Heilige Geest wordt de mens tempel van de Heilige Geest.

Wat betekent dit nu voor ons, vandaag?

Ook wij zien, als christen, verlangend uit naar de terugkeer van de Heer in al zijn heerlijkheid op het einde der tijden. Hoe kunnen wij ons hierop voorbereiden? Een ander antwoord dan dat van Johannes de Doper is er niet: ook wij moeten het roer van ons leven omgooien door te breken met het kwaad en een ander leven te leiden: een rechtvaardig leven, vol van liefde voor onze medemens.

Misschien moeten wij ons wel vaker eens afvragen: wat heb ik verkeerd gedaan? Waar ben ik tekortgeschoten in liefde tegenover mijn medemens? Wanneer heb ik nagelaten om

iemand te helpen? Of te weinig tijd en aandacht besteed aan wie er mij om vroeg? Heb ik de roep van de arme genegeerd en opzettelijk weggekeken van de smekende blik in de ogen van een eenzame?

De advent, tijd van stilte, boete en inkeer, biedt ons hiertoe een geschikte gelegenheid. Of wij die kans aangrijpen is beslissend voor ons toekomstig lot. Als een echte profeet waarschuwt Johannes de Doper ons dat het van onze keuze zal afhangen of de Heer ons als tarwe zal verzamelen in zijn schuur of als kaf verbranden in onblusbaar vuur.

Toch is voor God elke mens op zijn manier en met zijn middelen in staat om rechtvaardiger te worden en te zorgen voor het welzijn van de ander. Wat God ten diepste verlangt is dat iedere mens een *beter* mens wordt en daaraan kan alvast ieder van ons werken tijdens deze adventstijd!

Miet Daeleman